

Arrest

nr. 298 296 van 7 december 2023
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. VAN DE VELDE
Wijngaardlaan 39
2900 SCHOTEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 28 april 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van 21 maart 2023 tot verwerping van een aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student(e) en het bevel om het grondgebied te verlaten van 21 maart 2023.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 mei 2023 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 27 september 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat G. VAN DE VELDE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster beschikte samen met haar ouders en broer over de status van langdurig ingezetene in Italië. In 2018 krijgt verzoeksters vader een recht op verblijf in België en wordt hem een A-kaart afgeleverd.

Verzoeksters moeder en broer verkrijgen vervolgens een recht op verblijf op grond van gezinshereniging.

1.2. Verzoekster diende op 18 mei 2021 een aanvraag in om machtiging tot verblijf.

1.3. Op 21 maart 2023 wordt een beslissing genomen tot weigering van een aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student. Dit is de eerste bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“De aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op 19/08/2021 bij de burgemeester van Antwerpen door H. A., geboren te rawalpindi op [...].10.1999, onderdaan van Pakistan, verblijvende te Antwerpen, in toepassing van de artikelen 58 en 9 alinea 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 28 juni 1984, 15 juli 1996 en 15 September 2006, is ontvankelijk, doch ongegrond

MOTIVERING:

Overwegende dat betrokkene op datum van 29/09/2020 door Antwerpen in het bezit werd gesteld van een aankomstverklaring, geldig tot 15/12/2020, nadat betrokkene eerder reeds een verwerping had ontvangen van een aanvraag machtiging op basis van artikel 9bis, dewelke haar werd betekend op 29/01/2020.

Overwegende dat betrokkene een nieuwe aanvraag verblijfsmachtiging indient , overgemaakt door Antwerpen op 19/08/2021 en met een handgeschreven motivatiebrief van 23/02/2021.

Overwegende dat hiertoe een bijdragetaks werd betaald van 363^e op 17/05/2021 voor een aanvraag op basis van artikel 9bis in buitengewone omstandigheden.

Overwegende dat betrokkene in haar motivatiebriefje verwijst naar het feit dat ze hier naar school gaat en dat ze hier bij haar ouders en broer woont. Overwegende dat zij hiertoe integratie elementen aanbrengt voor haar ouders, zijnde huurdersregistratie op naam van de vader en een arbeidsovereenkomst opgestart in november 2018 van haar vader.

Ook legt betrokkene schoolrapporten voor van middelbaar onderwijs voor aan het Instituut Dames van het Christelijk Onderwijs te Antwerpen, waar betrokkene de lessen volgt sedert 7 januari 2019. Deze opleiding valt niet onder de toepassing van artikel 58 van de wet van 15 december 1980, en kan slechts uitzonderlijk worden toegestaan door de minister die bevoegd is voor het asiel-en migratiebeleid op grond van artikel 9 en 13 van de wet van 15 december 1980. Naast de traditionele documenten, zoals inschrijvingsbewijs van de onderwijsinstelling, Strafrechtregister en medisch attest, dient ook het bewijs van financiële solvabiliteit te worden voorgelegd en het bewijs dat dergelijk onderwijs niet bestaat in het land van herkomst, door overlegging van een attest van de minister die bevoegd is voor onderwijs.

Hoewel de aanvraag tot machtiging tot verblijf kadert in de toepassing van de artikelen 9 en 13 van de wet, moet het bewijs van de financiële dekking van het verblijf worden geleverd met de documenten die zijn voorgeschreven door artikel 60. Echter werd geen bijlage 32 voorgelegd, de specifieke tenlasteneming voor een student, zodat niet het bewijs van financiële solvabiliteit werd bewezen, zoals voorgeschreven in artikel 60 van de wet van 15 december 1980. Het bewijs dat dergelijk onderwijs niet bestaat in het land van herkomst of het land van laatste verblijf wordt niet voorgelegd. Het gevolgde onderwijs is niet dermate uniek dat het niet in haar land van herkomst of van laatste verblijf wordt gegeven, of in een aangrenzend land ervan.

Ook brengt betrokkene geen enkel motief aan waarom betrokkene haar aanvraag in het Rijk indient en niet in het land van verblijf of van herkomst, zodat geenszins wordt bewezen tegemoet te komen aan de buitengewone omstandigheden die haar aanvraag in illegaal verblijf in het Rijk kunnen ondersteunen.

De aanvraag wordt op basis van de boven aangehaalde elementen geweigerd.”

1.4. Er wordt haar eveneens op dezelfde datum een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven. Dit is de tweede bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

*“mevrouw(1), : H., A.,
geboortedatum: [...].10.1999
geboorteplaats: [...]
nationaliteit: P.*

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) 7, alinea 1,2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten :

Art. 7, al. 1,2° : betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de toegestane termijn, of slaagt er niet in te bewijzen dat zij deze termijn niet heeft overschreden: De aankomstverklaring van betrokkene is verstreken sedert 09/12/2021 , en de aanvraag verblijfsmachtiging op basis van studies is verworpen. Er zijn geen aanwijzingen dat aan betrokkene geen bevel om het grondgebied te verlaten kan worden afgegeven, rekening houdend met de bepalingen van artikel 74/13 van de wet van 15.12.1980.

Er zijn geen aanwijzingen omtrent eventuele gezondheidsproblemen van betrokkene.

Betrokkene haalt aan in te wonen bij haar ouders en haar broer. Dat vormt op zich geen belemmering om dit bevel af te geven; immers, betrokkene legt geen enkel bewijs voor van een basis om verblijfsrecht te bekomen. Zij kan vanuit het thuisland haar dossier voorbereiden om een visumaanvraag in te dienen en, mits goedkeuring , terug naar België komen. Ofwel kan zij, mits respecteren van de voorwaarden bepaald in artikel 6 van de wet van 15.12.1980, zonder visum terug naar België komen om hier een aanvraag tot verblijf in te dienen.

Het feit dat haar ouders in België wonen ontslaat haar niet van de verplichting om de wettelijke voorwaarden te vervullen om verblijfsrecht te bekomen. Het feit dat zij nu België moet verlaten betreft slechts een tijdelijke afwezigheid en houdt geen breuk in van het familieleven van betrokkene.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht, artikel 62 vreemdelingenwet, van artikel 2 de wet van 3 juni 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel, evenals artikel 8 van het EVRM. In de synthesememorie licht zij het middel toe als volgt:

“Schending van de materiële motiveringsplicht - Art. 62 Vw. en art 2 en 3 wet 03/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurlijke handelingen - onzorgvuldigheid bij het nemen van de beslissing - schending van het redelijkheidsbeginsel ; van het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel - schending art 8 EVRM

Verzoekster diende via haar toenmalig advocaat op 14/05/2021 een aanvraag in bij de Burgemeester van de Stad Antwerpen tot machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de Wet 15/12/1980.

Deze aanvraag werd door DVZ behandeld als zou het een aanvraag geweest zijn om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student.

We lezen in de beslissing dd 21/03/2023 waartegen huidig beroep:

“Overwegende dat verzoekster een nieuwe aanvraag verblijfsmachtiging indient, overgemaakt door de Antwerpen op 19/08/2021 en met een handgeschreven motivatiebrief van 23/02/2021.

Overwegende dat hiertoe de bijdragetaks werd betaald van 363 euro op 17/05/2021 voor een aanvraag op basis van artikel 9bis in buitengewone omstandigheden.

Overwegende dat verzoekster in haar motivatiebrief verwijst naar het feit dat ze hier naar school gaat en dat ze hier bij haar ouders en broer woont.”

Deze motivatiebrief was voor de gemachtigde blijkbaar voldoende om de aanvraag van verzoekster op basis van artikel 9 bis verder te behandelen als een aanvraag om een verblijfsmachtiging als student en om de strengere voorwaarden van de artikels 58 en 60 van de Wet van 15/12/1980.

Derhalve heeft de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van de beslissing de door verzoekster aangehaalde humanitaire elementen; ter staving van de buitengewone omstandigheden

(ontvankelijkheidsvoorwaarde - aanvraag 9bis) en ter staving van de grond van haar verzoek; niet beoordeeld in het kader van de procedure artikel 9bis.

Ter staving van een verzoek op basis van artikel 9bis kan verzoekster immers alle elementen aanvoeren (medische - scholing - financiële situatie) die zij nodig acht ter staving van haar verzoek.

Deze elementen moeten dan ook door de gemachtigde beoordeeld worden in het kader van de procedure op basis van art 9bis Wet 15/12/1980 om op basis hiervan te oordelen of verzoekster al dan niet voldoet aan de ontvankelijkheidsvoorwaarde tot regularisatie op basis van dit art 9bis Wet 15/12/1980 en of het verzoek vervolgens, indien ontvankelijk, gegrond kan verklaard worden.

In haar nota van opmerkingen bevestigt de verwerende partij :

- dat de behandelende diensten van DVZ, op basis van de ontvangen documenten, de aanvraag van verzoekster beschouwd hebben als een aanvraag in toepassing van artikel 58 en artikel 9 alinea 2 van de VW.(zie nota blz 2)

- dat: "verzoekende partij diende op basis van een handgeschreven briefje en bijlagen een 9bis aanvraag in die wordt doorgestuurd aan de dienst Vreemdelingenzaken op 05/08/2021 en 19/08/2021." (zie nota blz 2)

- dat een bijlage 3 werd afgeleverd - attest van inontvangstname van een 9bis aanvraag door de gemeente (zie nota blz 3)

- dat de retributie van 363 euro werd betaald (zie nota blz 3)

De aanvraag op basis van artikel 9bis werd inderdaad door de voormalige advocaat (Meester Els Van Eeckhaut, advocaat te Gent- zie stuk 1) ingediend op 18/05/2021.

De handgeschreven nota van verzoekster als stuk toegevoegd.

Op blz 3 van haar nota stelt de verwerende partij dan ook ten onrechte dat deze aanvraag pas na de bestreden beslissing op 22/03/2023, aan haar werd overgemaakt door advocaat V. Vandermeeren, nieuwe advocaat van verzoekende partij.

Verzoekende partij kon er terecht van uitgaan dat haar aanvraag op basis van artikel 9bis door de stad Antwerpen werd overgemaakt aan de DVZ.

Verzoekende partij zal dan ook geen verdediging voeren vanuit de hypothese dat dit document pas op 22/03/2023, na de tussengekomen beslissing, aan de verwerende partij werd overgemaakt. Deze hypothese die wordt geponeerd door de DVZ in haar nota dd 5 juni 2023 is ongeloofwaardig en wordt tegengesproken door de andere elementen uit het dossier en de beslissing waartegen beroep.

Buiten de elementen hierboven aangehaald volgt uit de beslissing dd 21/03/2023 waartegen huidig beroep dat DVZ niet alleen kennis had van de handgeschreven motivatiebrief van verzoekster, gehecht als stuk 10 bij het verzoekschrift dd 18/05/2021 doch ook van andere gegevens, stukken meegedeeld samen met het verzoekschrift : oa. :

- de huurregistratie - de arbeidsovereenkomst van haar vader
- schoolrapporten middelbaar onderwijs

Er wordt door DVZ uitdrukkelijk verwezen naar deze stukken in de betreden beslissing.

Verdere stelt DVZ in de bestreden beslissing : "Hoewel de aanvraag tot machtiging tot verblijf kadert in de toepassing van artikel 9 en 13 van de wet, ..."

Het is bijgevolg duidelijk dat DVZ de aanvraag van verzoekster ten onrechte behandelde met als een aanvraag in hoedanigheid van student en zich nu tracht te verschuilen achter de mail van de nieuwe advocaat van verzoekster waarbij de aanvraag 9bis nogmaals verzonden werd om te stellen dat zij deze nooit eerder ontving.

Zelfs indien, quod non, de DVZ de aanvraag onvolledig ontving van de Stad Antwerpen, kon zij uit al de gegevens van het dossier opmaken dat het eigenlijk een aanvraag op basis van artikel 9bis betrof die verzoeker indiende en dat had zij zich eerst moeten informeren of alle informatie haar in goede orde werd overgemaakt.

De rechtsonderhorigen moeten kunnen vertrouwen op een standvastig en redelijk bestuur.

Dit houdt ook in dat het bestuur moet kunnen erkennen dat een dossier niet naar behoren door haar behandeld werd om vervolgens de gepaste besluiten te nemen; oa overgaan tot een re-evaluatie van het dossier.

In het kader van artikel 9bis Wet 15/12/1980 doet het er niet toe welk niveau van onderwijs gevolgd wordt door de verzoekster en moet geen bewijs geleverd worden van financiële dekking van het verblijf.

De aangevoerde elementen/ bewijzen dienen er toe om op basis hiervan te oordelen of er buitengewone omstandigheden zijn, die het voor verzoekster bijzonder moeilijk maken om haar aanvraag tot machtiging van verblijf in te dienen bij de Belgische consulaire post in haar land van oorsprong/herkomst, zodat zij op basis hiervan de aanvraag in België kan indienen.

Deze beoordeling werd door de gemachtigde van de staatssecretaris NIET gedaan ; In de beslissing dd 21/03/2023 waartegen huidig beroep lezen we NIETS hierover.

De gemachtigde stelt in de beslissing dd 21/03/2023 waartegen beroep in algemene bewoordingen : “Ook brengt betrokkene geen enkel motief aan waarom betrokkene haar aanvraag in het Rijk indient en niet in het land van verblijf of van herkomst, zodat geenszins wordt bewezen tegemoet te komen aan de buitengewone omstandigheden die haar aanvraag in illegaal verblijf in het Rijk kunnen ondersteunen;

Nochtans heeft verzoekster in haar verzoekschrift dd 18/05/2021 tot machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis Wet 15/12/1980 duidelijk meegedeeld:

BUITENGEWONE OMSTANDIGHEDEN

De verzoekster heeft altijd een unit gevormd met haar ouders. Zij heeft nog nooit allen gewoond en heeft ook helemaal niet de middelen om dit te doen. Zij is nu nog in de fase dat zij een middelbaar diploma wil halen. Haar broer R., die jonger is en doordat hij minderjarig was, zit nu in de fase ontvankelijkheid van zijn aanvraag tot gezinshereniging en is ook reeds wettig ingeschreven op het adres van het gezin. Verzoekster is nu het enige gezinslid met een verblijfsproblematiek. Bovendien heeft zij te goeder trouw en afgaand op zelf ingewonnen info eerst een verblijfsaanvraag ingediend op basis van het volgen van middelbaar onderwijs, wat wettelijk niet mogelijk is (enkel voor hogeschool of universitair taalbad) de verzoekster maakt deel uit en heeft altijd deel uitgemaakt van eht kerngezin mama, papa en jongere broer R.. Zij is volledig ten laste van haar vader die instaat voor haar verblijf, haar opleiding en haar onderhoud, en dit is al heel haar leven het geval. Dit gezin is nooit gescheiden, en de verzoekster is nog niet toe aan een relatie of aan een leven zonder ouders in het algemeen. Iom die reden is het voor haar ONMOGELIJK DE AANVRAAG VANUIT PAKISTAN (EEN LAND VAN HERKOMST DAT ZIJ AMPER KENT) OF VANUIT ITALIË TE DOEN. Zij mag dan meerderjarig zijn, zij is te jong om een dergelijke onderneming te bolwerken.

Bovendien heeft zij geen enkele mogelijkheid tot onderdak in Italië, evenmin in Pakistan.

Ook heeft ze door de wisselende adviezen omtrent COVID 19 geen idee hoe een dergelijke lange reis voor haar zou uitdraaien en wanneer zij ooit zou kunnen terugkeren, terwijl zij nog erg jong is en volledig afhankelijk van haar ouders, zowel materieel als emotioneel.

Ook doet zij het goed op school na jarenlange onderbrekingen van onderwijs en zou het voor haar een ramp zijn dit weer te moeten onderbreken.

Zij beheerst het Nederlands nu mondeling en schriftelijk en wil samen met haar broer R. en haar ouders haar toekomst hier uitbouwen.

Door de aanvraag van verzoekster tot machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis Wet 15/12/1980 niet als dusdanig te behandelen, doch door deze te onderwerpen aan de voorwaarden van art 58 - 60 Wet 15/12/1980, trad de gemachtigde buiten haar bevoegdheid; werd het principe van de rechtszekerheid geschonden; ging zij onzorgvuldig te werk en kwam zij also tot onredelijk besluit.

De rechtszoekende, in casu verzoekster, diende een aanvraag in tot machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op basis van artikel 9bis Wet 15/12/1980:

Zij verwacht dan ook een antwoord op deze aanvraag rekening houdend met de rechtsregels die gelden voor deze aanvraag

Zij dient zich er niet aan te verwachten dat haar aanvraag zou omgebogen worden tot een aanvraag waarop dan nog striktere en meer specifieke voorwaarden van toepassing zijn.

Hierdoor werd verzoekster verschalkt in haar normale verwachtingen.

De rechtsonderhorigen moeten kunnen vertrouwen op een standvastig bestuur dat rekening houdt de aard van de aanvraag en al de meegedeelde elementen.

Verzoekster kan dan ook niet begrijpen op basis van welke beweegredenen de gemachtigde haar aanvraag op basis van artikel 9bis Wet 15/12/1980, niet als danig beoordeelde; doch haar confronteerde met een beslissing, die een totaal andere aanvraag veronderstelde; een die door verzoekster niet werd ingediend (zij wist nota bene, zoals volgt uit het verzoekschrift 9bis, dat ze niet in aanmerking kwam voor een verblijf als student - waarom zij dan en zulkdanige aanvraag indienen)

Zij heeft een aanvraag op basis van artikel 9bis ingediend en de overeenkomstige administratieve kost betaald.

Het middel is gegrond.

De rechtszekerheid; het redelijkheid- en het zorgvuldigheidsprincipe zijn geschonden.

Mbt het bevel het bevel om het grondgebied te verlaten

Verzoekster beroept zich op Art 8 EVRM

Verzoekster woont in bij haar ouders. Zij is een volwaardig lid van het kerngezin; bestaande uit haar ouders en broer. Zij heeft dit gezin nog nooit verlaten en is volledig financieel afhankelijk van de inkomsten van haar vader.

Verzoekster beroept zich dan ook op de bescherming van art 8 EVRM; zij heeft recht op de bescherming van haar gezinsleven behoudens de toepassing van lid 2 van art 8 EVRM; dat in casu niet van toepassing is.

Gelet op deze omstandigheid, die bij DVZ, voldoende gekend is, is het onredelijk om een bevel uit te vaardigen om het grondgebied te verlaten.

Verzoekster ondervindt uiteraard een onherstelbaar nadeel tgv de bestreden beslissing.

Zij heeft steeds in haar gezin gewoond; in België - in Italië en dan terug in België.

Het kan haar niet verweten worden dat ze bij terugkeer van de familie naar België niet meerderjarig werd. Kinderen blijven afhankelijk van hun ouders tot zij in hun eigen levensonderhoud kunnen voorzien.

Zij hebben het recht om tot dan samen te wonen met hun ouders en de ouders hebben de plicht om hen tot dan te onderhouden. (behoudens in zeer uitzonderlijke omstandigheden, die hier niet van toepassing zijn; oa onwil om te studeren, te werken)".

2.2.1. Verzoekster betoogt dat zij op 18 mei 2021 een aanvraag om machtiging tot verblijf indiende op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Zij voert aan dat deze aanvraag ten onrechte werd behandeld als een aanvraag om machtiging tot verblijf als student en dat geen rekening werd gehouden met de ruimere humanitaire elementen die zij inriep als buitengewone omstandigheden.

Zij wijst erop dat zij niet enkel een handgeschreven motivatiebrief indiende, maar ook andere stukken voorlegde zoals een huurregistratie, de arbeidsovereenkomst van haar vader, schoolrapporten. Deze stukken ondersteunen volgens verzoekster dat wel degelijk een aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet werd ingediend en niet een aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student. Zij meent dan ook dat de voorwaarden met betrekking tot het verblijf als student in het hoger onderwijs niet konden worden toegepast. Er werd volgens verzoekster ook niet geantwoord op de elementen die het voor haar bijzonder moeilijk maken om een aanvraag tot machtiging tot verblijf in het land van herkomst in te dienen. Zij legt een begeleidend schrijven voor van haar advocaat d.d. 18 mei 2021. De verwerende partij verklaart dat dit begeleidend schrijven pas na 22 maart 2023 werd overgemaakt, verzoekster betwist dit.

Verzoekster wijst er verder op dat zij in haar begeleidend schrijven heeft aangevoerd dat zij steeds een gezin vormde met haar ouders, van wie ze afhankelijk is. Zij tracht een middelbaar diploma te behalen. De verblijfsaanvraag van haar jongere broer, werd wel aanvaard. Verzoekster voerde aan dat zij deel uitmaakt van het kerngezin van haar ouders en volledig afhankelijk is van hen. Zij kan niet alleen terugkeren naar Pakistan en heeft geen onderdak meer in Italië. Verzoekster meent aldus dat zij wel degelijk buitengewone omstandigheden aanvoerde in het licht van artikel 8 van het EVRM en het feit dat haar naaste gezinsleden tot verblijf in België werden toegelaten en zij van hen dreigt gescheiden te worden.

2.2.2. De Raad merkt op dat huidige zaak in essentie een betwisting betreft met betrekking tot de vraag welke stukken werden neergelegd. De verwerende partij heeft een administratief dossier neergelegd, dat echter niet werd geïnventariseerd conform artikel 7 van het procedurereglement. Evenmin bevat het administratief dossier een overzicht van de stukken die door de verzoekster werden ingediend bij haar aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Het is de Raad in die omstandigheden niet mogelijk om met zekerheid vast te stellen welke stukken op welk tijdstip werden ingediend.

Aan de hand van de volgende stukken in het administratief dossier kan getracht worden bij benadering een chronologie op te stellen van aanvragen/beslissingen met betrekking tot verzoekster:

- Bijlage 3, attest van inontvangstname van aanvraag 9bis van de vreemdelingenwet op 2 april 2019;
- Weigeringsbeslissing van 8 januari 2020, betekend op 29 januari 2020;
- Bijlage 3, aankomstverklaring afgeleverd op 20 september 2020;
- Mededeling van de stad Antwerpen aan verzoekster d.d. 11 juni 2020 dat zij zich niet kan beroepen op gezinshereniging overeenkomstig artikelen 11 en 12 van de vreemdelingenwet;
- Bijlage 3, attest van inontvangstname afgeleverd op 29 september 2020;
- Bijlage 3, attest van inontvangstname van een aanvraag 9bis van de vreemdelingenwet, afgeleverd te Antwerpen op 19 augustus 2021;
- Email van advocaat E.V.E. van 18 mei 2021 ter mededeling van het indienen van de aanvraag 9bis van de vreemdelingenwet;
- Positieve woonstcontrole door de politie van Antwerpen op 29 juni 2021;
- Email van Antwerpen d.d. 19 augustus 2021 aan de Dienst Vreemdelingenzaken ter mededeling van het indienen van een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet;

Per email van 30 november 2022 informeert de stad Antwerpen bij de Dienst Vreemdelingenzaken of zij reeds gevolg heeft gegeven aan de aanvraag die op 19 augustus 2021 werd doorgestuurd. Op 18 november 2022 antwoordt de Dienst Vreemdelingenzaken dat weliswaar enkele documenten werden ontvangen, maar dat er geen positieve woonstcontrole werd doorgestuurd, noch een bewijs van betaling van retributie en geen bevestiging door de burgemeester.

De stad Antwerpen maakt hierop nogmaals de stukken over. Een interne nota in het administratief dossier, vermeldt dat volgende overtuigingsstukken werden voorgelegd: schoolrapporten, strafregister, huurdersregistratie, handgeschreven brief van verzoekster van 23 februari 2021.

De Raad dient echter op te merken dat het administratief dossier daarnaast andere overtuigingsstukken met betrekking tot verzoekster bevat, zoals een Italiaans attest van gezinssamenstelling, een uittreksel het geboorteregister en een schoolattest. Van deze stukken wordt in de nota door de verwerende partij geen gewag gemaakt.

Met een email van 30 januari 2023 vraagt verzoeksters huidige advocate of reeds een beslissing werd genomen met betrekking tot de aanvraag om machtiging tot verblijf. Zij herhaalt haar vraag met een email van 22 maart 2023. Zij voegt daarbij een kopie van een *“verzoek artikel 9bis van de Verblijfswet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen”*, ondertekend door advocaat E.V.E.. Deze aanvraag is gedateerd op 18 mei 2021.

Op 21 maart 2023 komt echter de thans bestreden beslissing tussen, waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf als student wordt geweigerd.

2.2.3. Zoals reeds opgemerkt, bevat het administratief dossier geen inventaris evenmin bevat het dossier een lijst van de stukken die verzoekster bij haar aanvraag om machtiging om verblijf indiende. In die omstandigheden maakt de verwerende partij het onmogelijk om met zekerheid vast te stellen welke stukken de verzoekster in het kader van haar aanvraag heeft neergelegd, zodat de Raad zijn wettigheidstoetsing niet ten volle kan uitoefenen.

De verwerende partij houdt voor dat de aanvraag van 18 mei 2021 haar pas op 30 maart 2023 door verzoeksters advocaat werd overgemaakt, zodat het hier om een nieuw stuk gaat dat pas na de bestreden beslissing werd overgemaakt, zodat er geen rekening mee kon worden gehouden.

Wat met zekerheid kan worden vastgesteld is dat verzoekster op 18 mei 2021 een reeks documenten in het kader van een aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet heeft ingediend, dat de stad Antwerpen haar een attest van inontvangstname afleverde (bijlage 3), dat verzoekster op 17 mei 2021 de retributie van 363 euro voor de aanvraag 9bis van de vreemdelingenwet betaalde en dat de stad Antwerpen een positieve woonstcontrole uitvoerde.

Uit het email-verkeer tussen de stad Antwerpen en de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt ook dat er zich problemen hebben voorgedaan bij het overmaken van de documenten. Zo blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken aanvankelijk niet in het bezit was van een woonstcontrole noch van een bijlage 3. Verder worden de overtuigingsstukken in de interne nota's slechts onvolledig vermeld. Het is in die omstandigheden opmerkelijk dat de stad Antwerpen het dossier op 19 augustus 2021 overmaakte aan de Dienst Vreemdelingenzaken, die slechts op 23 maart 2023 een beslissing nam.

Gelet op deze vaststellingen, is de Raad van oordeel dat het standpunt van de verwerende partij dat de aanvraag om machtiging tot verblijf van 18 mei 2021 haar pas voor het eerst werd overgemaakt op 22 maart 2023, niet kan worden bewezen aan de hand van het administratief dossier. De verwerende partij kan haar nalaten om een sluitend, geïnventariseerd administratief dossier bij te houden, niet inroepen tegen de verzoekende partij. In die omstandigheden moet worden aanvaard dat verzoekster voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat zij op 18 mei 2021 een volledige aanvraag om machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9bis van de vreemdelingenwet indiende, met inbegrip van het schrijven van haar advocate waarin de ingeroepen buitengewone omstandigheden werden uiteengezet. Deze buitengewone omstandigheden hadden in het bijzonder betrekking op het feit dat zij zou worden gescheiden van haar ouders en haar broer, met wie zij een gezin vormde en met wie zij voorheen legaal samenwoonde in Italië.

Doordat de bestreden beslissing geen rekening heeft gehouden met de ingeroepen buitengewone omstandigheden, maakt verzoekster een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel in samenhang met artikel 9bis van de vreemdelingenwet en artikel 8 van het EVRM aannemelijk.

Het middel is gegrond.

3. Kosten

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot verwerping van een aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student(e) en het bevel om het grondgebied te verlaten van 21 maart 2023 worden vernietigd.

Artikel 2

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend drieëntwintig door:

C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT